

också finns ett behov av att ungdomsriktlinjernas utformning skulle ge åklagare ett ökat stöd för att anhålla för allvarligare brottslighet i de fall ett anhållande är befogat.

Både de tidigare ungdomsriktlinjerna och de reviderade innehåller ett krav på att synnerliga skäl krävs för anhållande och att anhållande inte får ske om straffmättningsvärdet ligger på bötesnivå. De reviderade riktlinjerna utformades med angivande av tre nivåer för bedömningen av synnerliga skäl: en nedre gräns där synnerliga skäl för anhållande i princip inte finns, en mellan-nivå där synnerliga skäl för anhållande i vissa fall kan finnas och en övre nivå där synnerliga skäl för anhållande ofta kan finnas. I bilaga till riktlinjerna infördes en tabell med straffmättningsvärden där de olika nivåerna märkts ut med olika färger; rött för den nedre gränsen, orange för mellannivån och grönt för den övre nivån.

I samband med att riktlinjerna togs fram och när de lanserades framkom farhågor från bl.a. operativa åklagare att riktlinjernas utformning skulle innebära minskat utrymme för att frihetsberöva unga vilket skulle få stora negativa konsekvenser för möjligheterna att förhindra, utreda och lagföra brott. Med anledning av denna oro så utlovade Utvecklingscentrum Stockholm att konsekvenserna av riktlinjerna skulle följas upp. Därför har denna utvärdering av riktlinjernas tillämpning genomförts.